

**Verenigde Protestantse Kerk in België (VPKB) –
Gemeente Leuven**

Kerkdiensten: elke zondag om 10u
Kindernevendienst en –opvang: elke zondag tijdens de kerkdienst
 (niet in juli en augustus)
VPKB-Leuven: <http://www.vpkleuven.be>

Kerk: Jezuietenhuis (crypte)
 Waversebaan 220
 3001 Heverlee

Predikant: Ernst Veen
 L. Beosierlaan 89, 3010 Leuven
 016/22 98 83
ernst.veen@telenet.be

Samenstelling kerkenraad: Philipp Bratfisch
 Marcel Breem
 Joëlle Verhoeven-Segier
 Dirk Panhuis
 Ernst Veen

Samenstelling bestuursraad: Anton Gazenbeek
 Chris Lefebvre
 Hanáni Pienaar
 Maarten Wilbrenninck
 Freddy Verhoeven
 Ernst Veen

Redactie Kerkbrief:
kerkbrieffvpkbleuven@hotmail.com

Vrijwillige bijdragen:
 op Dexia-rek.nr.: 068-0785740-67 (IBAN: BE93 0680 7857 4067)

KERKBRIEF

België-Belgique
 P.B.-P.P.
 BC 30560

Driemaandelijks
 Jaargang 41, nr 1 - voorjaar 2012

Periodiek van de Verenigde Protestantse Kerk in Leuven
 Verantwoordelijke uitgever: Ernst Veen, L. Beosierlaan 89, 3010 Leuven
 P 708844 – Afgiftekantoor: Leuven Mail

Inhoud

- 2 Lied van de opstanding
- 3-5 Kerkdiensten
- 6-9 Paasmeditatie: Durf je dan nog Pasen te vieren?
- 10-12 Zoeken, bidden en aankloppen
- 13-15 Gemeentenieuws
- 16-17 Er even tussenuit
- 18 De Protestantse Omroep
- 19 Bereikbaarheid
- 20 Adressenlijst

Lied van de opstanding: De steppe zal bloeien

De steppe zal bloeien
 de steppe zal lachen en juichen.
 De rotsen die staan
 vanaf de dagen der schepping
 staan vol water, maar dicht.
 De rotsen gaan open.
 Het water zal stromen
 het water zal tintelen, stralen,
 dorstigen komen en drinken.
 De steppe zal drinken,
 de steppe zal bloeien,
 de steppe zal lachen en juichen.

De ballingen keren,
 zij keren met blinkende schoven.
 Die gingen in rouw
 tot aan de einden der aarde
 een voor een, en voorgoed,
 die keren in stoeten.
 Als beken vol water
 als beken vol toesnellend water
 schietend omlaag van de bergen.
 Met lachen en juichen -
 die zaaiden in tranen
 die keren met lachen en juichen.

De dode zal leven
 de dode zal horen: nu leven.
 Ten einde gegaan
 en onder stenen bedolven
 dode, dode, sta op,
 het licht van de morgen.
 Een hand zal ons wenken
 een stem zal ons roepen: Ik open
 hemel en aarde en afgrond.
 En wij zullen horen
 en wij zullen opstaan
 en lachen en juichen en leven.
 (Huib Oosterhuis)

Bereikbaarheid kapel

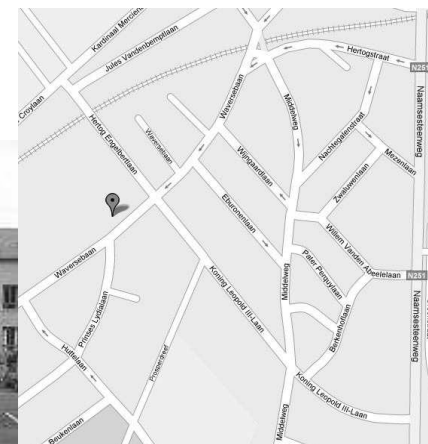
Volg op de ring van Leuven richting Namen. Aan de Naamsepoort (bij de Delhaizewinkel) verlaat u de ring en neemt de Naamsesteenweg (N251) tot voorbij de spoorweg.

Vanaf deze steenweg rijdt u naar de Waversebaan via

- de Hertogstraat (loopt uit op de Waversebaan, sla linksaf)
- de Koning Leopold III-laan (Waversebaan is de 3° links)

Aan de rechterzijde ziet u het Jezuïetenhuis (zie foto). Ga op de meest linkse parkeerplaats staan. Het pijltje op de foto geeft de toegangssdeur aan.

Ga rechtsaf de gang in, door de dubbele deur, tot u aan een open ruimte links komt. Daar is de grote ingangssdeur van onze kapel, “de crypte”.

De kerkbrief verschijnt vier maal per jaar

Bijdragen voor komende nummers kunt u respectievelijk inleveren vóór 1 maart, 1 juni, 1 september of 1 december.

Secretariaat

Dirk Vercruysse
 Lipsestraat 121
 3150 Tildonk
 kerkbriefvpkbleuven@hotmail.com

VRT – Radio 1 – woensdag om 20u03

- wo. 21 maart: Bijbel actueel (Joh.12:20-26): De graankorrel.
Bert Beukenhorst.
- wo. 18 april: Mens voor mensen zijn: Zoveel meer waard dan vele
mussen! Frank Marivoet.
- wo. 16 mei: Mens voor de mensen zijn: Aandacht voor het goede.
Frank Marivoet.
- wo. 20 juni: Bijbel actueel: Het mosterdzaadje: van klein naar groot
Ds. Bert Beukenhorst.
- wo. 18 juli: Bijbel actueel: Breken en delen : niet minder, maar meer!
Ds. Bert Beukenhorst.
- wo. 15 aug.: Mens voor de mensen zijn: Durf uit je rol te stappen!
Frank Marivoet.

Verantw.Uitg.: F.Marivoet, Celestijnenlaan 7/21, 3001 Heverlee.
Secr.:H.Sinnaghel - Oudstrijdersplein 15/101 - 8430 Middelkerke. Tel.:
059/30.84.33

VRT – Televisie – Eén om 10u. en Canvas laat

Zondag 4 Maart 2012: "Breekbaar Licht".

Breekbaar Licht. Tot die conclusie kwamen we bij het zien van zoveel beelden en expressies met glas, tentoongesteld in de Protestantse kerk van Gent, in de Begijnhofkerk van St. Amandsberg en bij de kunstenaars thuis. Licht verwijst in onze christelijke traditie naar God en glas staat in de bijbel in het rijtje van edelstenen. Een programma met verwondering voor het ongrijpbare, gevat in glaskunst.

Jan Leenknecht, Ingrid Meyvaert, Katrien Mestdagh, Aletta Rambaut en Veerle Verschooren vertellen over hun fascinatie voor glas. Dat wordt een half uur genieten !

Realisatie: David De Decker, david@dddproductions.be
tel 0495 412 473

Productie: Antoinette Panhuis, antoinette.panhuis@swing.be tel 02 230 52 22

maart 2012

kerkdiensten

18	Voorganger:	Ernst Veen
	Ouderling:	Marcel Breem
	Organist:	Edy Kühn
	Teksten:	Jozua 4: 19 -- 5: 1, 10-12; Ef. 2: 4-10;
Joh. 6: 1-15
	Collecte:	Gebouwen (kerk en pastorie)
	Kindernevendienst:	Jelske
25	Voorganger:	Ernst Veen
	Ouderling:	Philipp Bratfisch
	Organist:	Chris Klein
	Teksten:	Jer.31:31-34; Hebr.5:1-10; Jh.12:20-33
	Collecte:	Theologische Faculteit Brussel
	Kindernevendienst:	Ida

april 2012

1	Voorganger:	Antoon Schoors	Avondmaal
	Ouderling:	Joëlle Segier	
	Organist:	Henk Corporaal	
	Teksten:	Jes.50:4-7; Filipp.2:5-11; Mc.11:1-11	
	Collecte:	Algemene Kerkvergadering (AKV)	
	Kindernevendienst:	Michiel	
8	Voorganger:	Antoon Schoors	Avondmaal (Pasen)
	Ouderling:	Dirk Panhuis	
	Organist:	Edy Kühn	
	Teksten:	Jes.25:6-9; Kol.3:1-4; Jh.20:1-18	
	Collecte:	Rwanda	
	Kindernevendienst:	Ida	

- 15** Voorganger: Frank Marivoet
 Ouderling: Marcel Breem
 Organist: Chris Klein
 Teksten: Hand.3:1-16; 1Jh.5:1-6; Jh.20:24-31
 Collecte: Gebouwen (kerk en pastorie)
 Kindernevendienst: Jan
- 22** Voorganger: Ernst Veen
 Ouderling: Dirk Panhuis
 Organist: Henk Corporaal
 Teksten: Micha 4: 1-5; 1Jh.1:1-7; Jh.21:15-24
 Collecte: Itabire
 Kindernevendienst: Jelske
- 29** Voorganger: Ernst Veen
 Ouderling: Philipp Bratfisch
 Organist: Edy Kühn
 Teksten: Ezech.34:1-10; 1Jh.3:1-8; Jh.10:11-16
 Collecte: Protestantse Solidariteit
 Kindernevendienst: Michiel

mei 2012

- 6** Voorganger: Ernst Veen Avondmaal
 Ouderling: Marcel Breem
 Organist: Chris Klein
 Teksten: Deut.4:32-40; 1Jh.3:18-24; Jh.15:1-8
 Collecte: Rwanda
 Kindernevendienst: Ida
- 13** Voorganger: Ernst Veen
 Ouderling: Joëlle Segier
 Organist: Henk Corporaal
 Teksten: Jes.45:15-19; 1Jh.4:7-21; Jh.15:9-17
 Collecte: Gebouwen (kerk en pastorie)
 Kindernevendienst: Jan

Op verzoek van verschillende mensen, startte ik enige tijd geleden met een blog, <http://www.bloggen.be/vercrudi2012>, met als doel medemensen vanop afstand deel te laten nemen aan deze tocht. Hoe deze blog er concreet zal uitzien? Daar heb ik momenteel nog het raden naar. We zien wel. Ik verheug mij alvast op de verdere voorbereiding van dit project (want ik ben hier toch al een jaar mee bezig) en ik kijk er al naar uit om op Paasmaandag deze tocht, deze uitdaging aan te kunnen gaan.

Buen Camino,
 Dirk Vercruyse

Uit de media

Gemiddeld één diefstal in kerk per week

In België wordt gemiddeld één keer per week een diefstal in een kerk gepleegd. De buit bestaat onder meer uit schilderijen, beelden, kelken, cibories en patenen. Dat meldt Cathobel.

De gerechtelijke politie wijst erop dat het belangrijk is het kerkgebouw degelijk af te sluiten, een inventaris op te stellen van de kunstvoorwerpen en in geval van diefstal aangifte te doen bij de politie. Momenteel wordt er van vele kerkdiefstallen geen aangifte gedaan door een gebrek aan tijd, onachtzaamheid of onwetendheid over de werkelijke waarde van het patrimonium. Een goede inventaris bevat volgens de gerechtelijke politie een nauwkeurige beschrijving en foto's van de voorwerpen. Ook is het van belang de inventaris voortdurend te actualiseren en op een veilige plaats te bewaren, liefst in veelvoud bij verschillende personen. De politie wijst er ook op dat soms de toegangsdeur van de kerk wel extra beveiligd wordt en de kerk uitgerust met een alarmsysteem, maar dat men tegelijkertijd nalaat een slecht sluitende zijdeur te herstellen.

<http://nieuws.be.msn.com/binnenland/gemiddeld-%c3%a9%c3%a9n-diefstal-in-kerk-per-week>

Er even tussenuit

De afgelopen weken en maanden werd me vaak de vraag gesteld waarom ik, als protestant, een voettocht naar Santiago de Compostela wil ondernemen. Straffer nog. Enkele (katholieke) dorpsgenoten vinden het niet kunnen dat ik een pelgrimstocht wil aanvatten zonder “écht” religieus doel. Andere (protestantse) geloofsgenoten vinden het dan weer onbegrijpelijk om de kathedraal van Santiago de Compostela als eindpunt, ja zelfs als “beloning”, van een (althans voor mij) uitzonderlijke voettocht te beschouwen.

Als zoon van een protestantse moeder en een katholieke vader, als een sinds 1990 oecumenisch gehuwde echtgenoot en als papa van twee (en ja, katholieke) dochters, beweeg ik mij al mijn hele leven binnen twee christelijke, iets of wat verschillende, geloofsgemeenschappen. Zonder te willen oordelen of te veroordelen.

Uiteraard ga ik niet naar Compostela om er de heilige Jacobus te aanbidden. Ik meen echter wel te beseffen dat de kerkgeschiedenis niet na de Reformatie is begonnen. En dat de kerkgeschiedenis van vóór de Hervorming ook de kerkgeschiedenis van de protestanten is. En het pelgrimeren naar Santiago de Compostela maakt daar bijgevolg ook deel van uit.

Maar als het geen (echte) religieuze tocht is, wat dan wel?

Het liefst spreek ik over een spirituele tocht, zonder daar concrete ideeën over te koesteren. Ik laat het gewoon op mij afkomen. Op de +/-800 km lange voettocht over de Pyreneeën denk ik dat de eenzaamheid, het ritme van het lopen, de rust, de tijd om na te denken over veel zaken en het ontmoeten van andere pelgrims beslist iets met me zal doen. Daarom noem ik gemakshalve “spiritueel”.

Na talrijke meerdaagse voettochten en de Dodentocht, ben ik nu op het punt gekomen dat ik mijn passie voor de wandelsport ook eens op een andere manier wil beleven. Niet alleen op fysiek vlak.

Wie weet: “Waar kom *ik* dan wel uit”, “Waar komen *wij* dan wel uit”?

20	Voorganger:	Frank Marivoet	
	Ouderling:	Philipp Bratfisch	
	Organist:	Edy Kühn	
	Teksten:	Hand.1:15-26; 1Jh.5:9-15; Jh.17:14-26	
	Collecte:	Diaconaat	
	Kindernevendienst:	Michiel	
27	Voorganger:	Ernst Veen	Avondmaal (Pinksteren)
	Ouderling:	Dirk Panhuis	
	Organist:	Chris Klein	
	Teksten:	Gen.11:1-9; Hand.2: 1-13; Jh.14:8-17	
	Collecte:	Gebouwen (kerk en pastorie)	
	Kindernevendienst:	Jelske	

juni 2012

3	Voorganger:	Antoon Schoors	Avondmaal
	Ouderling:	Philipp Bratfisch	
	Organist:	Henk Corporaal	
	Teksten:	Ex.3:1-6; Rom.8:12-17; Jh.3:1-16	
	Collecte:	Protestantse Radio Omroep (PRO)	
	Kindernevendienst:	Ida	
10	Voorganger:	Ernst Veen	
	Ouderling:	Marcel Breem	
	Organist:	Edy Kühn	
	Teksten:	Gen.3:1-15; 2Kor.4:13-18; Mc.3:20-35	
	Collecte:	Gebouwen (kerk en pastorie)	
	Kindernevendienst:	Jan	
17	Voorganger:	Ernst Veen	
	Ouderling:	Joëlle Segier	
	Organist:	Chris Klein	
	Teksten:	Ezech.17:22-24; 2Kor.5:1-10; Mc.4:26-34	
	Collecte:	Diaconaat	
	Kindernevendienst:	Jelske	

Durf je dan nog Pasen te vieren?

De Russische schrijver Nabokov heeft de realiteit van de dood ooit griezelig scherp uitgedrukt: “De wieg schommelt boven een afgrond en het gezond verstand zegt ons dat ons bestaan niet meer is dan lichtflits tussen twee eeuwigheden van duisternis.”

Van leven ga je dood

En niemand kan erom heen. De dood komt onherroepelijk op ons af. Met de realiteit van de dood worden we elke dag van ons leven geconfronteerd. Wijlen de Nederlandse zanger Robert Long zong ooit: “Van leven ga je dood”. En als de dood niet ‘vanzelf’ komt, of door een ramp of ongeluk, of door ziekte en ouderdom, dan zijn er in deze wereld altijd nog genoeg dictators wier handlangers zich bedienen van de dood om hun macht en hun geld over de lijken van hun slachtoffers veilig te stellen en zich bloedig te handhaven. Dat overkwam ook Jezus. Helaas niets nieuws onder de zon.

Kwakzalver

Durf je dan nog wel Pasen te vieren? Je voelt je dan al snel een kwakzalver die te pas en te onpas overal een zalf voor heeft. In dit geval een potje vrome zalf om de hardheid van de dood weg te poetsen. Door de eeuwen heen hebben tegenstanders van het bijbelse geloof dat ook gezegd. Het geloof als een doekje voor het bloeden, als een misplaatste pleister op een ongeneeslijke wonde. De wonde van de vergankelijkheid en de dood. Het is echter maar de vraag of de Bijbel de hardheid van de dood of de vergankelijkheid wegpoetst. De Prediker doet dat alvast niet.

De vroegere generaties zijn vergeten

De Prediker was realist genoeg om de onverbiddelijkheid van de dood niet te ontkennen. Ook als gelovige poetste hij de dood niet weg met snelle vrome geloofswaarheden. We horen van hem dat er voor alles een tijd is. Niet alleen voor opbouw, ook voor afbraak. Niet alleen voor het leven, ook voor de dood. De Prediker zou je een filosoof kunnen noemen die een harde maar eerlijke analyse geeft over ons bestaan en onze vergankelijkheid, zonder die hardheid met vrome zalf te verzachten. “De vroegere generaties zijn vergeten”, zegt de Prediker, “en ook de komende zullen weer worden vergeten.”

Indien u zich kandidaat wilt stellen voor de kerkenraad of dit in overweging neemt en meer over de kerkenraadstaken wilt weten, kunt u zich wenden tot de secretaris van de kerkenraad, Dirk Panhuis, (mail: dirk.panhuis@skynet.be of tel. 016254011) of tot de predikant, Ernst Veen, (mail: ernst.veen@telenet.be of tel. 016229883).

Gemeentevergadering

Op zondag 22 april organiseren wij, na de kerkdienst, onze jaarlijkse gemeentevergadering. Op de agenda staan o.a.: mededelingen, jaarverslag, financiën, Mariakapel, kerkenraads-verkiezingen, varia...

Jeugdendienst

Op zondag 6 mei (met een eventuele uitwijkmogelijkheid naar 13 mei) hoopt de kinder-jongerennevendienst, net als voorgaande jaren, weer een feestelijke jeugdendienst in onze kerk te houden. Ook daarover houden we u op de hoogte.

Openbare belijdenis: het waaien van de g(G)eest

Op komende Pinksterzondag (27 mei) zullen dit jaar twee van onze kerkgangers Openbare belijdenis afleggen: Lieven De Greve (12 jr.) en Adri Leemput (26 jr.). Een nieuw begin in hun leven, een “waaien” van hun geest (met kleine letter), gevierd op en gemarkeerd door het feest van Pinksteren, het begin van het...waaien van dé Geest (met hoofdletter). Openbare belijdenis afleggen zou je, even eenvoudig als diepzinnig, kunnen omschrijven als: publiekelijk delen én meedelen van het vertrouwen dat je niet zomaar koudweg en naamloos in dit leven geworpen bent, maar dat je een (mensen)kind bent van God, door God bij name geroepen en voor eeuwig geliefd en gekend.

Gemeente-uitstap

Onze jaarlijkse gemeente-uitstap is op het moment waarop deze Kerkbrief geschreven wordt nog niet vastgelegd. De voorbereidingscommissie hoopt dit jaar een afspraak te kunnen maken met de monniken uit de Abdij van Averbode die ons eerder al lieten weten dat onze gemeente zeer welkom is voor een rondleiding in de Abdij en een nadere kennismaking met het monnikenleven. Op dit moment mikken we op zondag 10 juni. Nadere berichtgeving volgt.

Maria Kapel

Na een (jaren)lange voorbereiding beginnen op maandag 5 maart 2012 de aanpassings- en herstelwerkzaamheden aan de Maria-Kapel. Deze kapel is gebouwd in de jaren vijftig van de vorige eeuw en staat niet ver van de Parkpoortkruising aan de Matadilaan in Heverlee, een zijweggetje van de Leo Dartelaan, die weer een zijweg is van de Ruelensvest, een gedeelte van de Kleine Ring rond Leuven. Het gebouw krijgt vooral van binnen een nieuw jasje (een nieuwe verflaag, herinrichting van de ruimte, verwarming, isolatie, toiletten..., maar zal ook van buiten (isolerende vensters, herstel van het afbrokkelende torentje...) worden aangepast en hersteld. Wij hopen dat de werken rond (voor of na) de zomer voltooid zullen zijn en dat wij na de zomervakantie stapsgewijs de Kapel kunnen gaan inrichten (plaatsing orgel, stoelen, avondmaalstafel, lezenaar...). Over de datum van de ingebruikname valt op dit moment nog niets concreet te zeggen. Wij houden u op de hoogte.

Gesprekskring

Op dinsdag 6 maart begint de tweede episode van de gesprekskring die uit twee avonden bestaat en zal worden geleid door gastspreker-theoloog, Antoinette Panhuis. Het onderwerp is: "Jozua: de verovering van Kanaän". Jozua was de profeet onder wiens leiding het uit Egypte bevrijde joodse volk, na de lange reis door de woestijn, de Jordaan mocht oversteken om eindelijk het zogenoemde "Belofde land" te bereiken. Het land van de vrijheid en de vrede Maar de vraag is: hoe vrij en hoe vredig ging dat? En lukte het om deze nieuwe wereld als "Belofde land" te bewonen?

De laatste bijeenkomst in deze cyclus zal zijn op dinsdag 20 maart.

De lees- en gesprekskring staat open voor alle geïnteresseerden, binnen- en buitenkerkelijken. Het is raadzaam uw eigen bijbel mee te brengen.

Locatie: koffiezaal naast de crypte, Jezuietenhuis, Waversebaan 220, 3001 Heverlee. Telkens van 20u. tot 22u.

Kerkenraadsleden gevraagd

Binnen het ritme van de nu lopende kerkenraadsmandaten is Dirk Panhuis aan de beurt om af te treden. Dat betekent ook dat er kerkenraadsverkiezingen georganiseerd moeten worden. Officieel (kerkordelijk) bestaat de kerkenraad uit minstens vijf leden (inclusief predikant) maar dat aantal mag ook hoger zijn: vele handen maken licht werk.

Aardse leest

Dat wil overigens niet zeggen dat de Prediker daarmee het geloof in God overboord gooide. Maar hij leert ons wel dat God zich onttrekt aan onze aardse voorstellingen. Ergens zegt de Prediker dat heel kernachtig aldus: "God is in de hemel en de mens is op de aarde." (Pred.5:1). Kortom: mens houd je aan je aardse leest. Maak je over God maar niet al te druk. Dat zit wel goed. Maar je maar druk over de aarde en de mensen. Sta met beide benen op de aardse grond. Zie onder ogen wat op aarde is. Het leven, de dood. Het Bijbelse geloof verwijst ons niet primair naar de onvergankelijke eeuwigheid in de hemel, maar naar onze vergankelijke tijd op aarde. Bijvoorbeeld naar de opdracht tot naastenliefde om het maar eens ouderwets te zeggen. Of moderner: de opdracht om de mensenrechten te respecteren. Nu, ga er in deze wereld maar aan staan. Daar heb je je handen al meer dan vol aan. Aan die korte lichtflits van ons bestaan, waar Nabokov het over had.

Hemelse toren

Wat de apostel Paulus in zijn Kolossenzenbrief schrijft lijkt daarmee in tegenspraak: "Richt u op wat boven is, niet op wat op aarde is." (Kol.3:2). Dat is echter niet een oproep om ons terug te trekken in een 'hemelse' ivoren toren en de aarde de rug toe te keren. Integendeel. Ik denk dat Paulus en de Prediker in dat opzicht prima door één deur kunnen. Als Paulus schrijft: richt u op wat boven is en niet op wat op aarde is, dan bedoelt hij niet wend je af van de wereld, maar: breng het hogere hier beneden in praktijk. Zie af van wat laag bij de gronds en beneden alle peil is. Volg niet je lagere neigingen zoals egoïsme, vreemdelingenhaat, rancune, geweld, onmedemenselijkheid, maar richt je op de hogere waarden, zoals het evangelie die beschrijft: naastenliefde, gerechtigheid, vrede, geloof, hoop en liefde. Bouw aan het Koninkrijk van God hier op aarde.

Op gepaste afstand

Terug naar de vraag uit het begin. Zijn wij als Paasvierders of zijn de bijbelschrijvers een soort kwakzalvers die de hardheid van de dood met vrome zelf wegpoetsen? Nu, of wij het zijn, hangt van ieder van ons zelf af. Maar van de evangelisten mogen we dat, meen ik, niet zeggen. Geen enkele van de evangelisten geeft bv. een beschrijving van Jezus' opstanding uit de dood op zichzelf. Wel schrijven ze allemaal over een

leeg graf. Kortom, ze schreeuwen de opstanding niet van de daken, maar houden gepaste afstand. Ze beseffen dat de essentie van het leven en de dood een zaak is van God alleen en dat het mens niet is gegeven daarbij op de eerste rij te zitten om ongegeneerd de hemel in te kunnen kijken. Het graf is leeg en daar heeft God de hand in, zo horen wij van hen. Maar hoe dat nu precies zit wordt ons niet verteld. De evangelisten beseffen dat zij over God en zijn handelen niet anders kunnen spreken dan bij benadering, op gepaste afstand. In omschrijvende beelden en metaforen. Dat hadden ze overigens ook van Jezus zelf begrepen van wie in het evangelie te lezen is dat Hij niet anders tot zijn volgelingen sprak dan in gelijkenissen.

Geen wegwerpartikel

Nogmaals: wel schrijven de evangelisten over een leeg graf. Echter niet als precies omschreven gebeurtenis waarbij zij op de eerste rij stonden, maar als beeld en omschrijving van hun geloof dat voor de God waarop ook Jezus vertrouwde, de dood het laatste niet is. Voor hun vertrouwen dat de mens geen wegwerpartikel is, geen korte lichtflits tussen twee eeuwigheden van duisternis, maar een kind van God.

Nieuwe Hof van Eden

Dat wordt, tot slot, ook verkondigd door Johannes. Onder de evangelisten de kampioen van de beeldtaal. Hij beschrijft dat Maria van Magdala wenend een leeg graf aantrof in de tuin van Arimathea en vervolgens een man ziet staan. Heel wat bijbeluitleggers hebben er op gewezen dat Johannes daarmee een parallelle uitbeelding schetst van de Edense Hof. Er is een tuin en daarin een vrouw en een man, net als in de Hof van Eden. Maar bij Johannes gaat het dan wel om een nieuwe hof van Eden, waar boze geesten en duivels geen vat meer op hebben. Zelfs de slang en de dood niet.

Naam

Die man in die tuin van Arimathea ziet Maria staan en vraagt: "Waarom huil je? Wie zoek je?" Maria dacht dat het de tuinman was en antwoordde: "Als u hem hebt weggehaald, vertel me dan waar u hem hebt neergelegd, dan kan ik hem meenemen." En dan spreekt die man opnieuw en noemt haar naam: "Maria". Iemand bij de naam noemen is in de Bijbel niet zonder betekenis.

Gemeentenieuws

Stagiair

Drie maanden, van half november 2011 tot en met half februari 2012, werkte Petra Schipper als stagiair in onze gemeente. Zij leidde in die tijd drie zittingen van de lees- en gesprekskring (over Hosea) en zes kerkdiensten: een Adventsdienst, de Kerstdienst, de dienst op nieuwjaarsdag, op Kanazondag en tenslotte twee diensten in de tijd van Epifanie. Haar preken waren zowel direct als diepzinnig, pastoraal als maatschappijkritisch. Ze verstond de kunst om complexe verhalen eenvoudig uit te leggen en om van schijnbaar eenvoudige verhalen de rijke complexiteit te laten zien. Daarbij vergat ze nooit om de kinderen op hun eigen "golflengte" aan en toe te spreken, zowel in de kerk als in de kindernevendienst. Na de laatste kerkdienst waarin zij voorging, op zondag 12 februari, nam zij op haar eigen creatieve wijze verbaal en muzikaal (middels een zelf geschreven lied) afscheid van onze gemeente en, omgekeerd, nam onze gemeente dankbaar afscheid van haar. Wij hopen van harte dat Petra spoedig het domineeschap zal kunnen gaan vervullen en wij feliciteren haar toekomstige gemeente nu alvast bij voorbaat met háár als predikant.

Uitvaart

Op 5 januari 2012 overleed Geertje Deelstra, (geboren 13 juni 1942) de vrouw van Edy Kühn.

Droevig maar dankbaar herdachten we haar veelkleurige leven in de dankdienst op woensdag 11 januari 2012 in onze kerk. De crypte bood nauwelijks genoeg plaats voor de talrijke aanwezigen. We lazen het dankgebed uit het boek Jona: "Tot de grondvesten der bergen zonk ik neer; de grendelen der aarde waren voor altijd achter mij... Toen trok Gij mijn leven uit de groeve omhoog, o, HERE, mijn God!" (Jona 2:1-7): We luisterden naar de apostel Paulus: "...dood noch leven, engelen noch machten noch krachten, heden noch toekomst, hoogte noch diepte (...) zal ons kunnen scheiden van de liefde van God." (Rom.8:38-39). En naar de woorden van Johannes: "Het licht schijnt in de duisternis en de duisternis heeft het niet in haar macht gekregen." (Joh.1:5). Na de dankdienst voor haar leven is Geertje begraven op het Kerkhof aan de Langeveld in Holsbeek.

Die ene simpele zin, maar hoeveel zit er niet in vevat? Dat moment daar, ergens eind juli 2009, was het moment dat ik besepte dat ik gevonden had wat ik aan het zoeken was.

Klop en u zal worden opengedaan

Alweer gingen enkele jaren voorbij. Zondagochtend werken van 3.30u tot 10.30u laat niet veel ruimte om zondagochtend elders te wezen. Ondertussen was ik wel meer te vinden in de woensdagvieringen van de Universitaire Parochie, die niet zo strikt de regels toepassen vanuit Rome en meer Oecumeen zijn in werking. Daar terecht gekomen vond ik enkele gelijk-gestemde zielen. Jonge mensen die gelovig zijn, en zeker niet in de conservatieve zin. Even later kwamen dan beide pistes samen en belandde ik bij de groep die de Interreligieuze Vieringen organiseerde. Zo kwam ik dan in contact met de gemeente in Leuven. Na het verhuizen, en het bijhorende vrij zijn op zondagochtenden, besloot ik om de stap te wagen. Ondertussen zijn we Pasen 2011. Ik heb uiteindelijk aangeklopt en de deur ging wijd open. De ontvangst was hartelijk en dat is sindsdien ook zo gebleven.

De latere weg

Het voorbije jaar bracht veel verandering, vooral in denken dan. Door een echte beleving, te midden van een levendige gemeente met een vaste dominee en meerdere gastvoorgangers, leer je veel bij. Deze beleving was toch wel vrij tot zeer positief en nam de eventuele twijfels weg die er toch altijd zijn bij het inslaan van een nieuwe, tot dan toe onbekende, weg. Week na week werd ik steeds meer overtuigd dat dit voor mij (dus heel persoonlijk) de goede weg was om te volgen. Langs de andere kant waren er wel wat tegenkantingen uit katholieke hoek, vooral van mensen die me niet kenden. En die zich in enkele gevallen jammer genoeg ook niet lieten hinderen door hun gebrek aan kennis inzake Christendom om hun punt te argumenteren. Gelukkig is dat een kleine minderheid. Uiteraard waren er ook positieve reacties van mensen die vonden dat ik maar moest doen wat goed was voor mezelf in waar ik me beter bij zou voelen. Deze waren dan ook goed onderbouwd met argumentatie die sluitend is. Nog wat later raakte ik dan meer betrokken bij het Taizé-gebeuren in Leuven. Ook weer uitgaand van de Universitaire Parochie. Maar dat is een verhaal om later meer op in te gaan. Ik kan enkel besluiten dat ik overtuigd ben van wat ik gevonden heb. Er is nog enkel het 'officialiseren' dat dient te gebeuren.

Adri Leemput

We horen het bv. ook in het boek Jesaja, waarin geschreven staat dat God zegt: "Ik heb je bij je naam geroepen. Jij bent van mij." (Jes.43:1). Bij je naam geroepen worden betekent in de Bijbel dat je een kind van God bent. Dat je bij God niet naamloos bent, onbetekenend, maar eens voorgoed een naam hebt. Dat je bij God als mens en persoon in tel bent en bv. niet bij je dood als een anonieme druppel in de oceaan verdwijnt.

Paasland

En zo zien we die twee daar op het schilderij van Johannes staan. In die hof van Arimathea: Jezus en Maria, als een nieuwe Adam en Eva in het paradijs. Maar dan wel in een nieuw Paradijs. Een nieuwe hof van Eden, waar boze geesten en duivels geen vat meer op hebben. Zelfs de slang en de dood niet. Een Paradijs dat nooit meer stuk kan. Een Nieuwe aarde, een "Paasland" waar de mens weer vrijuit leven kan naar Gods beeld en gelijkenis, zonder dood, duisternis of vergankelijkheid. Vanuit die hoop en dat vertrouwen leefden de evangelisten: dat wij mensen zijn met een naam die bij God nooit meer uitgewist zal worden.

Ernst Veen

Zoeken, bidden en aankloppen

Bid en u zal gegeven worden

Sinds Pasen vorig jaar ben ik zo goed als wekelijks te zien in de vieringen. Daags voordien was net een vriend van mij gedoopt en gevormd bij de Universitaire Parochie; met als bijzonderheid dat hij niet Rooms- maar Oud-Katholiek is. Het leek me mede daarom het ideale moment om zelf ook eens een bezoek te brengen aan een zondagsviering van het geloof (nu ja, van de protestantse denominatie) dat mij toch meer aanspreekt dan degene die ik officieel aanhang. Uiteraard is dit iets waar ik al langer mee bezig ben dan enkel het laatste jaar. Het is al meer dan vijf jaar dat ik me niet echt meer thuisvoel binnen de katholieke kerk. Vanaf dat besef, begin je uiteraard na te denken. En op zoek te gaan.

Het voornaamste probleem zit hem, volgens mij, in de structuur. Een heel logge mastodont met de leidinggevenden ver weg van de gelovigen. Dit gecombineerd met een strenge Top-Down manier van handelen geeft een hele boel regels die niet meer van deze tijd zijn en tonen de moeilijkheid om om te gaan met de snelle veranderingen in de samenleving. Een ander aspect dat me in zekere mate stoort is de omgang met Heiligen. Het is misschien niet de juiste redenering die ik maak; maar mij doet het sterk denken aan polytheïsme. Voor zowat alles is er een godheid verantwoordelijk, met aan het hoofd de oppergod. Het grote verschil is uiteraard te vinden in hoe die heiligen zich tot mekaar verhouden; geen complexe familie-relaties en in de meeste gevallen geen onnoemelijke wreedheden. Het is dus niet zo dat ik het geloof verwerp; geloof en instituut zijn immers twee heel afzonderlijke zaken. Net als geloof en degenen die er beroepsmatig mee te maken hebben. Zo werd mij gegeven waar ik voor gevraagd/gebeden heb. De mogelijkheid om mijn eigen weg te gaan zoeken, binnen een grote eeuwenoude traditie.

Zoekt en gij zult vinden

Na veel denkwerk besloot ik dat het voor mezelf beter was om naar iets anders op zoek te gaan. Wel binnen de Christelijke traditie, gezien ik daar enige affiniteit mee heb. Eerst eens kijken naar het Orthodoxisme. Dat bleek al snel een te groot verschil, dan toch zeker in culturele achtergrond. Na een goede 1000 jaar worden de verschillen groot tot zeer groot; zeker gecombineerd met een andere historische achtergrond in de Slavische wereld. Het is echt een aparte levenswijze, waar je veel meer vertrouwd mee dient te zijn om het goed te kunnen inschatten, Anglicanisme was

een volgende denkpiste, maar een zeer korte. Het is wel een boeiende stroming, minder Top-Down; maar ook niet echt aanwezig in de buurt en misschien toch net niet verschillend genoeg om tevreden te zijn.

Dan kom je zo uit bij 'het' protestantisme. Hier had ik wel enige vrees. De vrees om te belanden bij een groep/denominatie die op de Amerikaanse wijze te werk gaat. Veel vertoon, veel handjeklap, om ter luidst en om ter meeste zingen en de Heer prijzen, gebedsgenezingen in Televangelist-stijl... Het beeld dat ons van over de oceaan over het protestantisme bereikt, is niet zo goed. Hierbij was dus wat opzoekwerk nodig. Dat bracht me dan bij wat ikzelf onderscheid als "oude" en "nieuwe" protestanten. De eersten zijn Europees en door de Reformatie; de tweede Amerikaans en uit de negentiende eeuw. De verschillen tussen beide zijn dan ook redelijk groot. Snel besloot ik om niet verder in te gaan op de "nieuwe" protestanten, maar me eens te verdiepen in wat die "oude" nu juist doen. Dat leek me wel te bevallen. Bottom-Up manier van werken, met respect voor enkele basiswaarden en -assumpties, en daardoor dus een minder logge structuur. Centraal staan van het woord en de geschriften zef, in plaats van een groepje dat zegt hoe je welk deel van de Bijbel mag lezen, als het al toegestaan is.

Ondertussen zijn we al ongeveer drie jaar later. Over iets lezen blijft natuurlijk iets anders dan het beleven. Dat beleven kwam er zowaar in het katholieke Frankrijk. Ongeveer 150 km oostwaarts van Bordeaux is de bevolking gereformeerd (volgers van de gedachten van de Reformatie). Dit komt doordat die ene zeemansnatie, Nederland, sterk handel dreef in die regionen. Op die manier raakten de inwoners onder de indruk van het Nederlandse protestantisme en bekeerden ze zich. Als je drie weken ergens op vakantie bent, ga je veel bezoeken. Dus besloot ik om naar de stad Bergerac te gaan en er de 'temple reformée' te bezoeken die een opendeurdag hield. Deze tempel bevindt zich in het historische centrum en de katholieke kerk ligt er net buiten, zoals in veel van de nederzettingen daar. Toen ik er binnen was werd ik dadelijk bevangen door de soberheid; geen beelden (het begrip 'beelden-storm' uit de geschiedenislessen schoot me te binnen), geen schilderijen, geen wijvatervat centraal bij de ingang. Het was gewoon een rechthoekige ruimte met witgeverfde muren en enkele meters hoog. De oudere dame die op dat moment toezicht hield, naar alle waarschijnlijkheid een van de ouderlingen, zag dat ik wat verbaasd was.

Ik vertelde dat ik katholieke kerken en (gotische) kathedralen gewoon ben als plaatsen van eredienst. Dan vertelde ze me dat ene zinnetje "Ce n'est que Dieu ici" (het is slechts God hier).